

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418201360
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418201360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: N. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - G. N. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, XXX XX R., t.č. D. A. XX, XXX XX R., a otec - B. G. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX R., t.č. bytom K.K. XX, XXX XX R., zastúpený advokátkou JUDr. Luciou Danišovičovou, Drieňová 1/D, 821 01 Bratislava, o návrhu matky na rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov - o udelenie súhlasu namiesto otca na zmenu základnej školy, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/59/2018-162 zo dňa 19.11.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 25P/59/2018-162 zo dňa 19.11.2018 zamietol návrh matky o rozhodnutie pri nezhode rodičov ktorým žiadala, aby súd rozhodol, že maloletý N. M., nar. XX.XX.XXXX bude od 01.04.2018 navštevovať Základnú školu Dudova 2, Bratislava. Po doplnení návrhu žiadala, aby súd o prestupe maloletého na ZŠ Dudova 2 rozhodol od 01.09.2018. A zmenou návrhu zo dňa 13.11.2018 žiadala, aby súd rozhodol o nezhode rodičov nahradením súhlasu otca so zmenou základnej školy od 01.02.2019 na Základnú školu Budatínska 61, Bratislava. Žiadnemu z účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 35 Zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloletý N. navštevuje Základnú školu - Spojenú školu sv. Františka z Assisi, Karloveská 32, Bratislava, od 1.ročníka, pričom v tomto školskom roku už je v 5.triede. Jeho študijné výsledky sú vynikajúce a počas prvých troch ročníkov návštevy školy neboli u maloletého zaznamenané žiadne výraznejšie výchovné ani iné problémy. Určité problémy škola zaznamenala v školskom roku 2017/2018, avšak po spolupráci s otcom tieto ustali. Konštatoval, že aktuálne maloletý po krátkom 2-týždňovom prerušení opäť navštevuje uvedenú základnú školu a v tomto školskom roku škola nezaznamenala žiadne výchovné ani študijné problémy maloletého. Prihliadal na pohovor vykonaný s maloletým N. u psychológa dňa 06.11.2018, pred ktorým sa vyjadril, že mu nerobí žiaden problém súčasnú školu navštevovať. Konštatoval, že ide o úplne aktuálne stanovisko, ktoré vyslovil v rámci realizácie výchovného opatrenia pred psychológom úradu a kolíznou opatrovníčkou. Návrh matky na opätovný výsluch maloletého pred súdom a navrhnuté doplnenie dokazovania v tomto smere zamietol ako nadbytočné. Zdôraznil, že pohovor s maloletým bol vykonaný odborne spôsobilými pracovníkmi úradu práce, sociálnych vecí a rodiny za účasti psychológa a argumenty matky o nesprávnom

vedení rozhovoru vyhodnotil ako účelové a subjektívne hodnotiace. Poukázal na medzičasom vydané zamietajúce rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktorým sa matka domáhala nahradenia súhlasu otca s plnením povinnej školskej dochádzky maloletého na Základnej škole Budatínska 61 v Bratislave, resp. na štátnej škole v mieste jeho trvalého bydliska, ako nedôvodné. Vyhodnotiac celé dokazovanie s prihliadnutím na dokazovanie vykonané v ostatných poručenských konaniach, konštatoval, že neexistuje žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by mal byť nahradený súhlas otca so zmenou základnej školy, ktorú maloletý navštevuje. Obaja rodičia zhodne uviedli, že maloletý je nadpriemerne inteligentné dieťa a teda aj z tohto pohľadu sa javí pre neho vhodnejšie absolvovať povinnú školskú dochádzku v škole, ktorá v hodnoteniach škôl dosahuje vynikajúce výsledky a celkovo je škola hodnotená na 3 mieste v rebríčku 10.najlepších základných škôl na Slovensku. Dospel k záveru, že zmena školy by maloletému neprospela ani z hľadiska jeho zdravého psychologického vývinu, nakoľko zmena sociálneho prostredia a celkového zázemia by mohla na jeho psychiku pôsobiť skôr negatívne tak, ako konštatoval psychológ. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a jej návrhu zo dňa 21.03.2018 vyhovieť. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Namietala porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že maloletý nebol v konaní vypočutý, čím došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Súdu prvej inštancie vytkla, že v rozhodnutí nezohľadnil najlepší záujem dieťaťa, princíp rešpektovania jeho práv a princíp jeho vypočutia. Mala za to, že súd porušil § 24 ods. 3 Zákona o rodine a neprihliadal na zmeny Dohovoru od 01.07.2016. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal v ústrety otcovi, čo pokladala za zaujatosť súdu. Namietala, že odmietnutím vypočutia názoru maloletého N. s prihliadnutím na jeho inteligenciu, mu súd navodil ujmu, frustráciu a zatrpknutosť z donútenia navštevovať ZŠ sv. Františka Assisi. Mala za to, že otec sa nemôže vyjadrovať k potrebám maloletého, dieťa nevidel dlhšiu dobu, nekontaktuje ho, neobdarováva ho a bezúčelne mu bráni zmeniť školu. Záujem otca je egoistický, vypočítavý a zámerný, pričom zo strany školy ide len o finančné dôvody. Uviedla, že menej náročná škola N. prospere a lepšie známky budú zárukou prijatia na strednú školu. Výchovné prostredie v základnej škole sv. Františka Assisi vníma ako frustrujúce, náročnosť školy neúnosne vysokú, takže maloletý nemá šance na lepšie známky a jeho vyhliadky na strednú školu sú mizivé, keďže kritériá prijatia na stredné školy s maturitou sú veľmi náročné a len lepšie známky môžu zaručiť prijatie na strednú školu, čím je budúci vývin maloletého ohrozený. Stredné školy budú posudzovať a bodovať len známky z hlavných predmetov bez ohľadu na školu, ktorú dieťa navštevovalo. Potvrdila, že N. ktorý prežil v tejto základnej škole veľa, nepôjde do konfliktu so spolužiakmi a pedagógmi, keďže sa tam cíti frustrovaný a sám. Za absurdné považovala úvahy o stavaní sa maloletého do konfrontácie voči ľuďom, žiakom a pedagógom, ktorí ho celý rok na podnet otca šikanovali naháňaním. Namietala spôsob zisťovania názoru maloletého pracovníkmi úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 6.11.2018 a postup pracovníčky úradu, ktorá si na položené otázky odpovedala a maloletého nepripustila k slovu, pričom výsluch nebol zameraný na školu. Z výsluchu je vyhotovená nahrávka, v ktorej nie je žiadna zmienka o tom ako maloletý zvláda školu, čo môže posúdiť len odborník na školu kladením cielených otázok. Vykonaný výsluch maloletého považovala za povrchný a žoviálny, neobsahujúci súhlas dieťaťa k výberu školy. Nesúhlasila s tvrdeniami danej pracovníčky o tom, že deti bežne menia školy a nemajú z toho stres, keďže zmeny školy sa dejú bežne v záujme dieťaťa, aj vzhľadom na šikanovanie. Zdôraznila, že dva týždne na ZŠ Budatínska boli pre maloletého pozitívnou skúsenosťou, pôsobili na neho upokojujúco a jeho návrat do pôvodnej školy je potvrdením, že otec mu nepraje nič dobré, nezáleží mu na maloletom a jeho vývine a budúcnosti a správa sa voči nemu bezcitne. Navrhla doplniť dokazovanie výsluchom maloletého so zameraním sa na zmenu ZŠ s profesionálnym prístupom. Poukázala na vyjadrenie triednej učiteľky, že prospech a vývin maloletého do budúcnosti nie je istý, všetko je individuálne. Namietala vyjadrenie riaditeľa základnej školy, ktorý nemôže dokázať posúdiť vývoj maloletého, keďže s ním nekomunikuje a neučí ho. Poukázala na zhoršenie prospechu maloletého v piatom ročníku, náročnosť školy, požiadavky na projekty. Zdôraznila, že s vyučovacími postupmi a nárokmi školy sa nestotožňuje, pričom priamim maloletého je z tejto školy odísť. Podsúvanie vyjadrení, ako je základná škola pre maloletého istotou zo strany riaditeľa školy, považovala za diskrimináciu, neprofesionalitu a zaujatosť súdu. Zdôraznila, že základná škola nie je pre dieťa istotou, ktorou mu je jedno stabilné miesto, kde býva a žije a minimálne jeden zdravý funkčný rodič, ktorý ho rešpektuje. V ďalšom podaní zotrvala na svojich tvrdeniach. Vyjadrenia otca v konaní považovala za znevažujúce a sofistické výmysly proti nej, keď sa nešťítel terorizovať vlastného syna celým spoločenstvom. Názory otca, že syn sa mu nesťažoval potvrdzujú fakt, že svoje dieťa nepozná

a nevedel sa s ním zblížiť. Správa ZŠ napomáha otcovi, ktorý je sponzorom školy a neštíti sa o manipuláciu so školou. Mala za to, že základná škola nemá žiadne oprávnenie riešiť, kde dieťa po vyučovaní pôjde, čo je vo výlučnej kompetencii jeho rodičov. Poukázala na to, že požiadala CPPP v Bratislave o posúdenie zdatnosti maloletého N..

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako správny. Mal za to, že vyneseniu rozsudku predchádzal dostatočne zistený skutočný stav, ktorým sa súd zaoberal aj v súhrne s opakovane podávanými návrhmi matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Tvrdenia matky uvedené v odvolaní považoval za nepravdivé. Zdôraznil, že matka nesleduje záujem maloletého, ale jeho separáciu od otca s využitím neznalosti nového pedagogického kolektívu o rodinnej situácii, vo svoj prospech. Matka mu vyše roka neumožňuje styk s maloletým, napriek dovtedy realizovanej striedavej starostlivosti o neho bez obťažní, mu styk s ním obmedzovala a dieťa vyzdvihovala zo školy skôr s úmyslom zabrániť mu preberanie maloletého v škole. Jej snahám pedagogický zbor nenapomáhal a nesúcitil s ňou. Po opakovanom verbálnom napádaní, podávaní sťažností a podnetov na pedagógov, došlo prirodzene k oslabeniu dôvery medzi pedagógmi a matkou. Podľa jeho názoru, maloletý nemá problém s náročnosťou vyučovacieho procesu, s pedagógmi či kolektívom, ale postoj školy nezapadá do plánov matky. Zdôraznil, že maloletý navštevuje ZŠ sv. Assisi od prvého ročníka na základe spoločne podanej prihlášky podpísanej oboma rodičmi. Na túto školu je zvyknutý, navštevuje už piaty ročník. Za situácie, že svojho otca videl za obdobie posledného roka dvakrát, je pre neho jedinou zostávajúcou stabilitou práve prostredie v ZŠ, ktoré je pre neho pokojné a bezpečné. Potvrdil, že mu nie je umožnený akýkoľvek kontakt so synom, preto bezprostredný názor maloletého nemá, avšak tvrdenia matky o jeho prání zmeniť školu, odporujú vykonanému dokazovaniu. Mal za to, že názor dieťaťa prezentovaný dňa 6.11.2018 bol zisťovaný riadne a dôsledne na pôde kolízneho opatrovníka, pričom matka nijako nepreukázala nedôveryhodnosť správy o výsluchu, keď sama podstrčila maloletému nahrávacie zariadenie. Maloletý si bol vedomý, že sa rozhovor nahráva a je si vedomý hostilného postoja matky voči okoliu, s ktorým sa nijako netají aj pri formovaní svojho názoru na negatívne nastavenie voči ZŠ sv. Assisi. Poukázal na to, že vôľa maloletého vyplýva aj zo správy zo školy z 22.10.2018. Informáciu o tom, že s N. nie sú v škole problémy mal aj od jeho triednej učiteľky PaedDr. K. E. na rodičovskom združení dňa 9.1.2019, ktorá nespozorovala u dieťaťa problematické správanie a konštatovala jeho bezkonfliktnosť a prijatie v škole spolužiakmi. Mal za to, že matka nepreukázala žiadnymi dôkazmi iný názor maloletého dieťaťa. Nesúhlasil s tvrdeniami matky o nevhodnosti školy pre maloletého, keďže N. v tejto škole dosahuje najhoršie známky dvojky, jeho prospech je plne uspokojivý, študijné výsledky sú objektívne primerané, v štvrtročnej klasifikácii mal dve trojky, avšak horšie známky nemal. ZŠ konštatuje, že prospech maloletého bol vždy veľmi dobrý a pokiaľ matka priznáva nadpriemernú inteligenciu dieťaťa, dané je predpokladom pre zvládnutie aj náročnejšieho štúdia. Súhlasí s názorom, že maloletý je šikovný, náročnosť výučby na danej škole je primeraná jeho schopnostiam a inteligenčnej úrovni. Poprel tvrdenia matky, že hodnotenie maloletého je z finančného dôvodu neobjektívne s poukazom na rebríček hodnotenia škôl a výsledky danej školy, v ktorej sa neplatí žiadne školné, neposkytujú sa dary, len každoročne sa platí členské ZRPŠ. Nesúhlasil s tvrdeniami, že sa o syna nezaujíma s poukazom na jeho komunikáciu so školou a referátom poradensko-psychologických služieb. Uviedol, že je ochotný rešpektovať odporúčania spôsobilé eliminovať stres maloletého. Zdôraznil, že pre neumožnenie realizácie kontaktu s maloletým, mu nemá možnosť odovzdať darčeky, ktoré má u neho.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na svojich tvrdeniach. Vyjadrenia otca považovala za zavádzajúce, klamlivé, bezpredmetné a žiadala na ne neprihliadať. Napadnutý rozsudok vyhodnotila ako zmanipulovaný, usmerný klamstvami otca s odignorovaním jej skutočných vyjadrení. Uviedla, že striedavá osobná starostlivosť o maloletého nikdy nefungovala a každoročne túto nefunkčnosť prehodnocovala s odborníkmi, psychológmi, na základe žiadosti N. ktorý sa s touto formou starostlivosti nestotožnil. Zdôraznila, že otec nikdy nerešpektoval prání maloletého, počas pobytu u neho, dieťaťu zakazoval telefonovať s ňou, nikdy sa úctivo nesprával k nej ako k matke dieťaťa, neustále potupoval jej vyjadrenia a predkladal inštitúciám ničím nepodložené výmysly a urážky o jej psychickom stave. Fakty a reality prekrúca, pretože on vydal škole príkaz, aby N. naháňali, keď odmietol ísť k otcovi. Rozhodovanie súdu, ktorý odmieta vypočuť maloletého, nepovažovala za nezávislé, keďže N. je upierané právo vyjadriť svoj názor. Uviedla, že maloletý sa nikdy nezdôveroval otcovi, nemal s ním blízky vzťah, neboli rešpektované jeho diagnostikované poruchy, otec dieťaťa nikdy nevytvoril podmienky pre fungujúcu striedavú starostlivosť. Zdôraznila, že na to, aby mal maloletý dobrý prospech v škole, musí vynaložiť úsilie. Zhodnocovanie kvality školy na základe testovania považovala za zarážajúce. Poukázala na

to, že otec napísal maloletému na Vianoce list, v ktorom mu vysvetlil ako mu neodovzdá darčeky, na čo maloletý reagoval nahnevane a utvrdil sa v tom, že otec mu nechce pomáhať. Otec nekúpil synovi počítač, nedovolil mu chodiť na inú školu, čo maloletého frustruje. Vzhľadom na nerešpektovanie osoby maloletého otcom, vznikla u neho ignorácia otca a sklamanie v ľuďoch a inštitúciách, od ktorých očakával, že mu pomôžu. Ku kontaktom maloletého s otcom uviedla, že N. je dostatočne vyspelý a inteligentný, preto ho ona nemôže obmedzovať v styku s otcom ani formou telefonického kontaktu.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne uviedol, že s poukazom na výpis zo školskej klasifikácie N., si tento známky zlepšil, mal dve dvojky a inak jednotky, a jeho objektívne výsledky vyvracajú tvrdenia matky o nezvládnuteľnosti výuky maloletého v danej škole. Rovnako poukázal na pripojenú správu z CPPP zabezpečenú matkou, ktorá nepotvrzuje jej tvrdenia o slabom intelektuálnom výkone dieťaťa a jeho nevhodnosti zotrvať na danej škole.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 zákona č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 a 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie a využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 CSP.

12. Za nedôvodné odvolací súd posúdil námietky matky, týkajúce sa nesprávneho postupu súdu prvej inštancie, keď nezisťoval názor maloletého. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal z dôkazu vykonaného kolíznym opatrovníkom v rámci realizácie nariadeného výchovného opatrenia vykonaním pohovoru s maloletým, obsahom ktorého bolo i zisťovanie názoru dieťaťa vo vzťahu k základnej škole, ktorú navštevuje a zmene školy, pričom pohovor s maloletým bol vykonaný dňa 06.11.2018, teda v krátkom čase pred rozhodnutím súdu prvej inštancie. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v danej prejednávanej veci zohľadnil aktuálny názor prezentovaný maloletým a nevyhovel návrhu matky na opakované zisťovanie názoru dieťaťa považujúc vykonanie tohto dôkazu za nadbytočné. Nemožno zohľadniť ani námietky matky vo vzťahu k neodbornosti pracovníkov, ktorí vykonali pohovor s maloletým s poukazom na obsah správy kolízneho opatrovníka zo dňa 16.11.2018, z ktorej nesporne vyplýva, že stretnutia s maloletým sa zúčastnil psychológ PhDr. C. T. a kolízna opatrovníčka Mgr. G. H., ktoré osoby sú odborne zdatné na takýto úkon. Odvolací súd súhlasí s názorom matky, že maloletý N. je vo veku, kedy dokáže prejaviť svoj názor, dokáže vyjadriť svoje pocity a priania a vzťah k svojim rodičom alebo iným osobám. Skutočnosť, že matka spochybňuje spôsob pohovoru s maloletým, odvolací súd nezohľadnil, vyhodnotiac tvrdenia matky ako subjektívne a nepreukázané. Odvolací súd neprihliadal ani na námietky matky súvisiace s nesprávnym hodnotením stanoviska riaditeľa Základnej školy sv. Assisi považujúc ich za nedôvodné. Tu je potrebné uviesť, že pokiaľ riaditeľ školy ako jej reprezentant, vydá správu, v ktorej hodnotí žiaka školy, nejde o subjektívny názor riaditeľa školy, ale správu nepochybne vychádzajúcu z podkladov o žiakovi a jeho hodnotení pedagógmi. Skutočnosť, že dôvera matky a zamestnancov školy sa narušila, nie je dôvodom pre zmenu školy maloletého, naviac ak škola vyslovila ochotu a vôľu spolupracovať bez ohľadu na výhrady matky voči tomuto subjektu. Odvolací súd rovnako prihliadal na skutočnosť,

že matka pôvodne súhlasila s výberom danej školy, keď sama podpísala prihlášku dieťaťa do školy. Tvrdenia o podpise prihlášky pod nátlakom, nepreukázala. Pokiaľ ide o kvalitu školy a hodnotenie výuky, odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Tiež nemožno prihliadať na argumenty matky vo vzťahu k zhoršeniu prospechu maloletého, keďže všeobecne nástupom dieťaťa na II. stupeň základnej školy sa zvyšuje náročnosť výuky, ktorá zmena sa môže odzrkadliť na výsledkoch žiaka. V danej veci však nebolo v konaní preukázané také zhoršenie prospechu maloletého, z ktorého možno vyvodiť záver o nevhodnosti školy pre neho. Výhrady matky súvisiace s výkonom striedavej osobnej starostlivosti a nezáujmu otca o maloletého odvolací súd neakceptoval, keďže tieto sa nevzťahujú k predmetu konania. Navyše, je potrebné prihliadať na skutočnosť, že otec nespochybnil tvrdenia o tom, že s maloletým sa nestretáva, avšak zdôraznil, že nejde o dôvody na jeho strane. Odvolací súd vyhodnotil námietku matky o zaujatosti súdu prvej inštancie z dôvodu, že nezisťoval názor maloletého a uprednostnil pri rozhodovaní vyjadrenie otca, ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o zisťovanie názoru maloletého dieťaťa, odvolací súd zotrváva na názore o správnosti postupe súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal pri rozhodovaní zo správy kolízneho opatrovníka o zisťovaní názoru dieťaťa zo dňa 6.11.2018. V prípade námietok vo vzťahu k zohľadneniu vyjadrení otca, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nespokojnosť rodiča, v danom prípade matky a jej subjektívne pocity nezakladajú dôvod pre zmenu napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na správne vykonané dokazovanie vo veci a správny postup súdu prvej inštancie. K návrhu matky uvedenom v odvolaní, o vykonanie dôkazu výsluchom maloletého dieťaťa, odvolací súd udáva, že daný návrh vzhľadom na vykonané dokazovanie v konaní pred súdom prvej inštancie, považuje za nadbytočný.

13. Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol v súlade so zákonom, pri zohľadnení záujmu maloletého dieťaťa, odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).